

Ontslag ID werknemer

1. Loop van de procedure

Partijen worden hierna genoemd appellant en de stichting.

Bij beroepschrift van 20 maart 2006, bij de Commissie ingekomen op 21 maart 2006, is appellant in beroep gekomen van het besluit van de stichting van 16 februari 2006 tot beëindiging van zijn dienstverband per 1 augustus 2006.

De stichting heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd 23 maart 2006 en door de Commissie op dezelfde datum per telefax ontvangen.

Op een daartoe strekkend verzoek van beide partijen heeft de Commissie ingestemd met behandeling van de zaak buiten aanwezigheid van partijen. De behandeling heeft plaatsgevonden ter zitting van de Commissie van 20 april 2006.

2. De feiten

2.1 Blijkens de akte van benoeming van 20 april 2000, door appellant getekend op 23 mei 2000, is appellant met ingang van 1 december 1999 voor onbepaalde tijd benoemd tot assistent-conciërge aan de te voor een werktijdfactor van 1,0000.

In de akte is de volgende zinsnede opgenomen:

“Regeling project “in- en doorstroombanen”, gekoppeld aan de te ontvangen subsidie.”.

2.2 Appellant is in dienst bij de stichting op een in- en doorstroombaan (id-baan), zoals bedoeld in het Besluit in- en doorstroombanen (Stb. 1999, 591).

Op de aankondiging van staatssecretaris M.Rutte van het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen op 4 september 2002 aan de gemeenten, dat hij met ingang van 1 januari 2003 wilde bezuinigen op de subsidie voor id-banen, heeft de gemeente bij brief van 20 november 2003 aangekondigd hoe zij met de op dat moment lopende id-subsidies zou omgaan. Deze aankondiging was voor de stichting aanleiding om een formatieplan op te stellen, waarbij onder andere de id-baan van appellant in het risicodragend deel van de formatie (rddf) is geplaatst. De gemeenschappelijke medezeggenschapsraad heeft met het formatieplan ingestemd. Tegen de door de gemeente beoogde datum van (gedeeltelijke) beëindiging van de id-subsidie heeft de stichting bezwaar gemaakt. Op 7 juli 2004 is de functie van appellant per 1 augustus 2004 in het rddf geplaatst. Appellant heeft geen beroep aangetekend tegen de rddf-plaatsing.

Omdat de gemeente alsdan nog geen definitief besluit had genomen omtrent de datum van definitieve stopzetting van de id-subsidie, heeft de stichting bij brief van 21 juli 2005 aan appellant de rddf-plaatsing verlengd. Ook tegen de verlenging heeft appellant geen beroep aangetekend.

2.3 Uiteindelijk heeft de raad van de gemeente in maart 2005 besloten om per 1 augustus 2005 de id-subsidie voor appellant definitief stop te zetten. Met ingang van die datum heeft de stichting geen subsidie meer ontvangen ter bekostiging van de functie van appellant.

Op 16 februari 2006 heeft de stichting daarom appellant ontslag aangezegd per 1 augustus 2006.

2.4 Op ontslag op grond van opheffing van de betrekking is onder meer van toepassing artikel F2.6 lid 1 aanhef en onder c van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs (CAO) en artikel 117 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, waarvan lid 2 luidt, voor zover hier van belang:

“Indien het bevoegd gezag besluit over te gaan tot opheffing van een betrekking dient het eerst zorgvuldig te onderzoeken of het in redelijkheid mogelijk is de betrokkene een mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende functie bij het bevoegd gezag aan te bieden.....”.

3. Het bestreden besluit, het beroep en het verweer

3.1 Het bestreden besluit, zoals aan hem per brief van 16 februari 2006 medegedeeld, houdt in dat de stichting zich ten gevolge van het stopzetten van de subsidie genoodzaakt ziet het dienstverband met appellant, met in achtneming van de voor hem geldende opzegtermijn van drie maanden, per 1 augustus 2006 te beëindigen. Het ontslag wordt verleend op grond van artikel F2.6, eerste lid aanhef en onder c en f van de CAO.

3.2 Het beroep strekt tot gegrondverklaring daarvan. Daartoe heeft appellant aangevoerd dat hij zijn werkzaamheden altijd met veel plezier heeft gedaan en dat de school geïnvesteerd heeft in zijn werkplek. Samen met hem is onderzocht of hij in een andere functie bij de stichting herplaatst kon

worden, maar helaas is er geen andere functie voor hem. De inspanningen van appellant om een functie te krijgen buiten de instelling en de hulp daarbij van zijn werkgever door bijvoorbeeld in te schakelen, hebben tot nu toe niets opgeleverd. Appellant zou graag bij de blijven werken.

3.3 De stichting bestrijdt de vordering gemotiveerd. Daartoe heeft de stichting gesteld dat zij zeer erkentelijk is voor het werk dat appellant deed en dat zij zich mede om die reden heeft ingespannen hem voor het onderwijs te behouden en om werkloosheid van appellant te voorkomen. De id-functie van appellant was gekoppeld aan de te ontvangen subsidie binnen de Regeling project in- en doorstroombanen en viel –net zoals de overige id-functies bij de stichting- buiten de reguliere formatie. Deze bovenformatieve functies konden uitsluitend in stand gehouden worden door de subsidie uit hoofde van het Besluit in- en doorstroombanen. Voor de id-medewerkers die in het rddf zijn geplaatst, is per individueel geval bekeken of zij een andere functie binnen de stichting zouden kunnen vervullen. Appellant was assistent-conciërge en beschikt niet over de capaciteiten om een functie van conciërge of een administratieve functie te kunnen vervullen. De stichting had en heeft geen andere functie voor appellant en te weinig formatieruimte om appellant overigens bij de stichting werkzaam te houden.

Wat betreft de begeleiding van appellant naar werk buiten de instelling heeft de stichting gesteld dat zij bij Loyalis Mens en Werk inzake appellant een voormelding dreigend ontslag gedaan en dat Loyalis ook daadwerkelijk met appellant heeft gesproken. Er heeft diverse malen overleg plaats gehad met de gemeente met betrekking tot appellant. Naar aanleiding hiervan is appellant vanaf april 2005 aangemeld voor het volgen van een reïntegratieproject bij te, bestaande uit sollicitatietrainingen en bemiddeling naar een andere baan. In het kader van deze begeleiding zijn er regelmatig bijeenkomsten voor alle id-medewerkers georganiseerd. De stichting heeft met appellant zelf ook regelmatig gesprekken gevoerd.

4 De beoordeling

4.1 De Commissie dient thans te beoordelen of de stichting in redelijkheid op 16 februari 2006 heeft kunnen besluiten tot het beëindigen van het dienstverband van appellant met ingang van 1 augustus 2006 en of de stichting de regels met betrekking tot ontslag op grond van artikel F2.6 lid 1 aanhef en sub c en f correct heeft toegepast.

4.2 De stichting heeft gesteld dat zij heeft onderzocht of appellant binnen haar instelling een passende functie zou kunnen vervullen, hetgeen niet mogelijk bleek. Voorts heeft de stichting gesteld dat zij te weinig formatieruimte heeft om appellant overigens bij zich werkzaam te houden en dat zij zich daarom samen met appellant heeft ingespannen om hem naar een functie buiten de stichting te begeleiden. Appellant heeft deze stellingen van de stichting niet gemotiveerd weersproken.

4.3 Gezien hetgeen hierboven is overwogen, is de Commissie van oordeel dat de stichting haar verplichtingen jegens appellant is nagekomen en dat het beroep van appellant daarom ongegrond dient te worden verklaard.

5. De beslissing

De Commissie verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Deze beslissing is gewezen te Utrecht op 20 april 2006 door mr. E.S.M.Weterings-Zeegers, voorzitter, mr.drs. W.G.A.M.Veugelers, mr. G.M.J.Prick en mr. H.P.H.van Griensven, leden, in tegenwoordigheid van G.H.Gerritsen, secretaris. In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de besturen, heeft mr. Prick zich van stemming onthouden.